

Η συζήτηση για το μέτωπο ΔΕΝ είναι καινούρια. Καιρό τώρα υπάρχει ευρύτερος προβληματισμός και διάλογος για την αναγκαιότητα, τη χρησιμότητα, τους στόχους κλπ ενός κοινωνικού/πολιτικού μορφώματος που θα καταφέρει να «σπρώξει» τα πράγματα ένα βήμα μπρος. Το τελευταίο διάστημα έχει κλιμακωθεί η συζήτηση με αφορμή την έκδοση αξιολογών μελετών – βιβλίων, το συνεδριακό κείμενο της ΠΕ του ΝΑΡ, καθώς και τα μόνιμα καλέσματα της ΛΑΕ προς ετερόκλητες κατευθύνσεις.

Γιατί θέλουμε το μέτωπο;

Αν ΔΕΝ απαντηθεί το παραπάνω ερώτημα με όρους ταξικής τοποθέτησης η συζήτηση θα μοιάζει χωρίς αντικείμενο, καθώς η «ρόδα θα γυρίζει στον αέρα». Αν ΔΕΝ δηλωθεί καθαρά και από τα ΠΡΙΝ πως επιθυμητή έκβαση των προσπαθειών μας, είναι η ΑΛΛΑΓΗ ΤΑΞΗΣ στην ΕΞΟΥΣΙΑ μετατρέπομαστε σε μέρος του προβλήματος.

Τι δείχνουν οι ΕΜΜΟΝΕΣ γύρω από το μέτωπο;

Η απάντηση είναι απλή: μικροαστική ψυχολογία!! ΔΕΝ υπάρχει, ούτε υπήρξε ποτέ μια μαγική λύση στο πρόβλημα των κοινωνικών συσχετισμών, στο πρόβλημα της ρηγμάτωσης της κυρίαρχης ιδεολογίας, στην αναμέτρηση με το αστικό κράτος και τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς.

Ούτε μια κυβέρνηση, ούτε ένας φωτισμένος ηγέτης, ούτε ένα μέτωπο!! Οι απαντήσεις θα βρεθούν στην ολόπλευρη ανάπτυξη, με όρους ιστορικής προοπτικής, του ταξικού αγώνα. Πολύ περισσότερο ΔΕΝ μπορεί να είναι η οριακή επιλογή όσων ΔΕΝ μπορεί να κάνει η αστική τάξη επειδή είναι ξενόδουλή π.χ. Παραγωγική ανασυγκρότηση!!!!

Και με το ΕΑΜ τι έγινε;

Όχι πάντως μια θολή συγκόλληση με βάση το ελάχιστο! Πολύ περισσότερο που με όρους μαζικής απήχησης την ΗΓΕΜΟΝΙΑ είχαν οι αγώνες στις πόλεις (κυρίως Αθήνα), δηλαδή η εργατική τάξη και το κόμμα της, σε αιματηρή ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ με τον κατοχικό μηχανισμό. Προφανώς η ΕΑΜική εποποιία αποτελεί την κορυφαία στιγμή της ταξικής πάλης στην Ελλάδα κατά τον 20^ο αιώνα, αλίμονο όμως αν κρατήσουμε την ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ, αυτήν ακριβώς που έβαλε τα όρια της ήττας!

Καλά με τα λόγια, με τις υλικές/πρακτικές επιλογές τί γίνεται;

Διαβάζει κανείς στο κάλεσμα στην ΛΑΕ για ένα αντιιμπεριαλιστικό, Πατριωτικό, Δημοκρατικό Μέτωπο όλων των δυνάμεων κλπ κλπ. Η πρόσκληση απευθύνεται την ίδια ώρα σε ΑΝΤΑΡΣΥΑ – Πλεύση – ΕΠΑΜ! Η αξιοπιστία μιας πρόσκλησης κρίνεται ακριβώς από τις δυνάμεις στις οποίες απευθύνεται! ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ΕΠΑΜ (!!!), μεγάλοι αρχηγοί(ίσκοι) σκοταδιστικών/ρατσιστικών μορφωμάτων με κομμουνιστές, δυνάμεις με σχέδιο για το κίνημα μαζί με τηλεοπτικά σόου κυριών των καλών σαλονιών!!! Αυτό επιτάσσει το μέτωπο και ο εκλογικός πήχης του 3%!! **Αν είναι πολιτική μαζών οι εναγκαλισμοί με τη Ζωή Κωνσταντοπούλου και τον Καζάκη, τότε ας μείνουμε στο «σεχταρισμό» οιασδήποτε επιλογής**

δουλειάς υποδομής στο κίνημα και την τάξη!!! Φυσικά και μπορούμε να βγάλουμε μια διακήρυξη – Μανιφέστο 200 σελίδων που κάπου μετά τη μέση θα λέει «ΡΗΞΗ με την ΕΕ» και να πάμε με αρχηγό τη ΖΩΗ!!! Και τα (νεκρά) προγράμματα εντάξει και το μέτωπο εντάξει, ελλειμματικοί όμως στη ζυγαριά της αναγκαιότητας!

Ιδεολογικός αγώνας - ΗΓΕΜΟΝΙΑ

Είναι συγκλονιστική η πισωδρόμηση της ιδεολογικής διαπάλης των μορφωμάτων της αριστεράς, στο όνομα του μετώπου! Είναι άλλο η επίθεση φιλίας, είναι άλλο η στείρα καταγγελία και ο ενδο-αριστερός εμφύλιος και είναι άλλο η διαπάλη με ρεύματα και απόψεις που εκφράζουν μέσα στο εργατικό κίνημα την αστική ή μικροαστική ιδεολογία. Η ιδεολογική σύγκρουση με τον οπορτουνισμό, η πολεμική στις κοινοβουλευτικές εμμονές, σε χρεοκοπημένες πρακτικές ονομάζονται ...ΣΕΧΤΑΡΙΣΜΟΣ!

Είσαι με το μέτωπο άνευ όρων; Μας κάνεις!! **Ακόμη και αν λες πως το κύριο πρόβλημα της χώρας είναι η διαφθορά!** Θεες να βγούμε από το ΕΥΡΩ; Μας κάνεις 100 φορές!!! **Ακόμη και να λες πως θα πρέπει να βγούμε αρχές Φθινοπώρου ώστε να έχει μαζέψει η μετωπική Κυβέρνηση συνάλλαγμα από τον τουρισμό!!!!** Ασελγώντας & γελοιογραφώντας πάνω στις μεγάλες συγκρούσεις που μέλλονται για να 'ρθουν.

Για τα άμεσα καθήκοντα και για τις αναγκαίες ΤΟΜΕΣ υπάρχουν εξαιρετικές ιδέες στις θέσεις της ΠΕ του ΝΑΡ για το 4^ο συνέδριό του.

Κλείνοντας, ίσως η κεντρικότερη των θεωρητικών επιλογών είναι αν μπορούμε να αλλάξουμε τους συσχετισμούς. Αν όσα σχεδιάζουμε θα γίνουν με όρους ανάπτυξης της ταξικής πάλης, με όρους μαζικής επανατοποθέτησης πάνω στα κορυφαία ζητήματα της ελληνικής κοινωνίας, την ώρα που ευρύτερες μάζες θα προσεγγίζουν το «ποιος-ποιον» ή αν θα αρκεστούμε σε συγκολλήσεις για εκλογική κατανάλωση.

Φλώρινα 29/07/2017